

[Arbejdsministeren]

ber mellem flere kommuner, f.eks. i forskellige selskabsformer osv., og dem skal vi også have med.

Det, jeg påpegede, kan jeg huske, ved førstebehandlingen af det socialdemokratiske forslag, var netop, at når vi nu lavede dette, skulle vi være sikre på, at vi fik dem alle sammen med. Det var nok klogt at have nogle embedsmænd med til at forberede det i stedet for at sidde og lave det som frihåndstegning, og det er så det, der er sket.

Det er faktisk også det, der er grundlaget for den tredje forskel, nemlig at der er behov for via bemærkningerne at få underbygget og præciseret, hvad dette egentlig drejer sig om. Det er nok et af de lovforslag, hvor det er vigtigt, at bemærkningerne er rimeligt fyldestgørende og omfattende, for at vi efterfølgende kan være sikre på, at vi alle sammen fortolker dem på samme måde.

Vi kan allerede nu konstatere, at selv om vi har forsøgt at lave ganske fyldestgørende bemærkninger, er der alligevel nogle tilbagestående problemer, som man ønsker at få yderligere belyst, specielt vedrørende – det var både fru Elsebeth Kock-Petersen og hr. Estrup inde på, og jeg tror også flere ordførere – spørgsmålene om det individuelle kontra det kollektive ansvar. Så vidt jeg kan vurdere, er der ikke behov for yderligere lovgivning, for hvis vi går ned i materien, er det sådan, at hvis man tager § 82 i den nuværende lov, så er der mulighed for, at man kan få bøde eller hæfte. Det er altså et individuelt ansvar, det er subjektivt, og det er både arbejdsgivere, arbejdsledere, arbejdere og leverandører m.fl. som kan blive omfattet af dette individuelle, subjektive ansvar; også den enkelte offentligt ansatte, offentlige arbejdsleder eller offentlige arbejdsgiver har altså denne risiko hængende over sig.

I henhold til § 83, der taler om bødestraf, er det kun arbejdsgiveren, der kan ifalde denne bødestraf.

Så kommer vi til § 86, hvorefter vi straffer de kollektive enheder som juridiske personer. Det var det, vi manglede i lovgivningen for at kunne skabe ligestilling mellem det private og kommunale. Jeg tror egentlig, det er belyst, men jeg synes, at udvalgsbehandlingen egner sig udmærket til at få afklaret yderligere tekniske spørgsmål. Vi skal prøve at svare så hurtigt og effektivt, som vi overhovedet kan, på spørgsmålene.

Så vil jeg godt sige til hr. Dohrmann, at det er overhovedet ikke formålet, at der skal flyttes penge fra den ene kasse til den anden. Formålet er, at for at undgå den tort, det er for en offentlig arbejdsgiver at have opført sig sådan over for sine medarbejdere, at man bliver idømt bødestraf, lader man være med at opføre sig sådan. Det er altså den præventive grund, det drejer sig om. Forhåbentlig bliver der ikke behov for at idømme ret mange bøder, for vi er da enige om, at i det omfang der idømmes bøder, er det en hokuspokusmekanisme, og det er i og for sig ikke den, der er det væsentlige, det er det at forhindre, at der skal idømmes bøder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Udvidelse af lovens gyldighedsområde til også at omfatte egentlig militærtjeneste).

Af Albrechtsen (VS) og Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Fremsat 12/11 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Med hensyn til arbejdsmiljølovens gyldighed inden for militæret kan jeg oplyse, at som nævnt i forslaget til ændring af lov om arbejdsmiljø er egentlig militærtjeneste undtaget fra loven, jf. § 2, stk. 2, nr. 3. For at undgå enhver misforståelse vil jeg om af-